SANCTISSIMI D. N. DOMINI

CLEMENTIS

Diuina Prouidentia

PAPÆ XI.

Damnatio quamplurium Propoſitionum excerptarum ex Libro Gallico idiomate impreſſo, & in plures Tomos diſtributo, ſub titulo -- *Le nouueau Teſtament en Francois, auec des reflexions morales ſur chaque verſet &c. A' Paris* 1699.; Ac alitèr -- *Abbregè de la morale de l'Euangile, des Actes des Apoſtres, des Epiſtres de S. Paul, des Epiſtres Canoniques, e de l'Apocalypſe, ou Penſees Chretiennes ſur le Texte de ces Liures Sacrez &c. A' Paris* 1693., & 1694.

Cum prohibitione eiuſdem Libri, & aliorum quorumcumque in eius defenſionem tam hactenùs editorum, quàm in poſterum edendorum.

ROMÆ, MDCCXIII.

Typis Reverendæ Cameræ Apoſtolicæ.

CLEMENS
EPISCOPUS
Seruus Seruorum Dei.

Vniuersis Christifidelibus salutem, & Apostolicam Benedictionem,

NIGENITVS Dei filius pro nostra, & totius Mundi salute filius hominis factus, dum Discipulos suos doctrinâ veritatis instrueret, vniuersamque Ecclesiam suam in Apostolis erudiret, præsentia disponens, & futura prospiciens, præclaro, ac saluberrimo documento Nos admonuit, vt attenderemus à falsis Prophetis, qui veniunt ad Nos in vestimentis Ouium, quorum nomine potissimùm demonstrantur Magistri illi mendaces, & in deceptione illusores, qui splendidâ pietatis specie praua dogmata latenter insinuantes, introducunt sectas perditionis sub imagine Sanctitatis; vtque faciliùs incautis obrepant, quasi deponentes lupinam pellem, & sese Diuinæ Legis sententijs, velut quibusdam Ouium velleribus obuoluentes, Sanctarum Scripturarum, adeòque etiam ipsius noui Testamenti verbis, quæ multipliciter in suam, aliorumque perditionem deprauant, nequiter abutuntur: antiqui scilicet, à quo progeniti sunt, mendacij Parentis exemplo, ac magisterio edocti, nullam omninò esse ad fallendum expeditiorem viam, quàm vt vbi nefarij erroris subintroducitur fraudolentia, ibi diuinorum verborum prætendatur authoritas.

His Nos verè diuinis monitis instructi, vbi primùm, non sine intimâ cordis nostri amaritudine, accepimus, Librum quemdam Gallico idiomate olim impressum, & in plures Tomos distributum, sub titulo == *Le Nouueau Testament en Francois, auec des reflexions morales sur chaque verset &c. A' Paris 1699.*; Aliter verò == *Abbregè de la morale de l'Euangile, des Actes des Apostres, des Epistres de S. Paul, des Epistres Canoniques, e de l'Apocalypse, ou Pensees Chretiennes sur le Texte des ces Liures Sacrez &c. A' Paris 1693., & 1694.*: tametsi aliàs à Nobis damnatum, ac reuerâ Catholicis veritatibus prauarum doctrinarum mendacia multifariàm permiscentem, adhùc tamen tanquàm ab omni errore immunem, à pluribus haberi, Christifidelium manibus passim

 obtru-

obtrudi, ac nonnullorum noua semper tentantium consilio, & operâ studiosè nimis quaquauersùm disseminari, etiam latinè redditum, vt perniciosæ institutionis contagium, si fieri possit, pertranseat de gente in gentem, & de Regno ad populum alterum: versutis huiusmodi seductionibus, atque fallacijs creditum Nobis Dominicum Gregem in viam perditionis sensim abduci summoperè doluimus: adeòque Pastoralis non minùs curæ nostræ stimulis, quàm frequentibus Orthodoxæ Fidei Zelatorum querelis, maximè verò complurium Venerabilium Fratrum, præsertim Galliæ Episcoporum, literis, ac precibus excitati, gliscenti morbo, qui etiam aliquandò posset in deteriora quæque proruere, validiori aliquo remedio obuiam ire decreuimus.

Et quidem ad ipsam ingruentis mali causam prouidæ nostræ considerationis intuitum conuertentes, perspicuè nouimus summam huiusmodi Libri perniciem ideò potissimùm progredi, & inualescere, quòd eadem intus lateat, & velut improba sanies, nonnisi secto vlcere foras erumpat; cùm Liber ipse primo aspectu legentes specie quadam pietatis illiciat; molliti enim sunt sermones eius super oleum: sed ipsi sunt iacula, & quidem intento arcu ità ad nocendum parata, vt sagittent in obscuro rectos corde. Nihil propterea opportunius, aut salubriùs præstari à Nobis posse arbitrati sumus, quàm si fallacem Libri doctrinam generatim solummodò à Nobis hactenùs indicatam, pluribus singillatim ex eo excerptis Propositionibus, distinctiùs, & apertiùs explicaremus, atque vniuersis Christifidelibus noxia Zizaniorum semina è medio Tritici, quo tegebantur, educta, velut ob oculos exponeremus. Ità nimirùm denudatis, & quasi in propatulo positis, non vno quidem, aut altero, sed plurimis, grauissimisque, tùm pridèm damnatis, tùm etiam nouè adinuentis erroribus, planè confidimus, benedicente Domino, fore vt omnes tandem apertæ iam, manifestæque veritati cedere compellantur.

Id ipsum maximè è re Catholica futurum, & sedandis præsertim in florentissimo Galliæ Regno exortis ingeniorum variè opinantium, iamque in acerbiores scissuras protendentium dissidijs apprimè proficuum: Conscientiarum denique tranquillitati perutile, & propemodùm necessarium, non modò præfati Episcopi, sed & ipse in primis Charissimus in Christo Filius noster Ludouicus Francorum Rex Christianissimus, cuius eximium in tuendâ Catholicæ Fidei puritate, extirpandisque erroribus Zelum satis laudare non possumus, sæpiùs Nobis est contestatus; repetitis propterea verè pijs, & Christianissimo Rege dignis officijs, atque ardentibus votis à Nobis efflagitans, vt instanti animarum necessitati prolatâ quantociùs Apostolici censurâ Iudicij consuleremus.

Hinc adspirante Domino, eiusque cœlesti ope confisi, salutare opus sedulò, diligenterque, vt rei magnitudo postulabat, aggressi sumus; ac plurimas ex prædicto Libro, iuxta supra recensitas respectiuè editiones, fidelitèr extractas, & tùm Gallico, tùm Latino idiomate expressas Propo-

posi-

positiones à compluribus in Sacrâ Theologiâ Magistris, primò quidem coram duobus ex Venerabilibus Fratribus nostris Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus accuratè discuti: deindè verò coram Nobis, adhibito etiam aliorum plurium Cardinalium consilio, quàm maximâ diligentiâ, ac maturitate, singularum insuper Propositionum cum ipsomet Libri Textu exactissimè facta collatione, pluries iteratis Congregationibus, expendi, & examinari mandauimus. Huiusmodi autem Propositiones sunt, quæ sequuntur, videlicet ==

1 *QVid aliud remanet animæ, quæ Deum, atque ipsius gratiam amisit, nisi peccatum, & peccati consecutiones, superba paupertas, & segnis indigentia, hoc est generalis impotentia ad laborem, ad orationem, & ad omne opus bonum?*

2 *Iesu Christi gratia, principium efficax boni cuiuscumque generis, necessaria est ad omne opus bonum; absque illa, non solum nihil fit, sed nec fieri potest.*

3 *In vanum Domine præcipis, si tu ipse non das quod præcipis.*

4 *Ità Domine; Omnia possibilia sunt ei, cui omnia possibilia facis, eadem operando in illo.*

5 *Quando Deus non emollit cor per interiorem vnctionem gratiæ suæ, exhortationes, & gratiæ exteriores non inseruiunt, nisi ad illud magis obdurandum.*

6 *Discrimen inter Fœdus Iudaicum, & Christianum est, quod in illo Deus exigit fugam peccati, & implementum legis à peccatore, relinquendo illum in sua impotentia: in isto verò Deus Peccatori dat, quod iubet, illum sua gratia purificando.*

7 *Quæ vtilitas pro homine in veteri fœdere, in quo Deus illum reliquit eius propriæ infirmitati, imponendo ipsi suam legem? Quæ verò felicitas non est admitti ad fœdus, in quo Deus nobis donat, quod petit à nobis?*

8 *Nos non pertinemus ad nouum fœdus, nisi in quantum participes sumus ipsius nouæ gratiæ, quæ operatur in nobis id, quod Deus nobis præcipit.*

9 *Gratia Christi est gratia suprema, sinè qua confiteri Christum nunquam possumus, & cum qua nunquam illum abnegamus.*

10 *Gratia est operatio manus Omnipotentis Dei, quam nihil impedire potest, aut retardare.*

11 *Gratia non est aliud, quàm voluntas Omnipotentis Dei, iubentis, & facientis, quod iubet.*

12 *Quando Deus vult saluare animam, quocumque tempore, quocumque loco effectus indubitabilis sequitur voluntatem Dei.*

13 *Quando Deus vult animam saluam facere, & eam tangit interiori gratiæ suæ manu, nulla voluntas humana ei resistit.*

14 *Quantumcumque remotus à salute sit Peccator obstinatus, quando Iesus se ei videndum exhibet lumine salutari suæ gratiæ, oportet, vt se dedat, accurrat, sese humiliet, & adoret Saluatorem suum.*

15 *Quando Deus mandatum suum, & suam æternam locutionem comitatur vnctione sui Spiritus, & interiori vi gratiæ suæ, operatur illa in corde obedientiam, quam petit.*

16 *Nullæ sunt illecebræ, quæ non cedant illecebris gratiæ, quia nihil resistit Omnipotenti.*

17 *Gratia est vox illa Patris, quæ homines interiùs docet, ac eos venire facit ad Iesum Christum; quicumque ad eum non venit, postquam audiuit vocem exteriorem Filij, nullatenùs est doctus à Patre.*

18 *Semen verbi, quod manus Dei irrigat, semper affert fructum suum.*

19 *Dei gratia nihil aliud est, quàm eius omnipotens voluntas: hæc est idea, quam Deus ipse Nobis tradit in omnibus suis Scripturis.*

20 *Vera gratiæ idea est, quod Deus vult sibi à nobis obediri, & obeditur; imperat, & omnia fiunt; loquitur tanquam Dominus, & omnia sibi submissa sunt.*

21 *Gratia Iesu Christi est gratia fortis, potens, suprema, inuincibilis, vtpote quæ est operatio voluntatis Omnipotentis, sequela, & imitatio operationis Dei incarnantis, & resuscitantis Filium suum.*

22 *Concordia omnipotentis operationis Dei in corde hominis, cum libero ipsius voluntatis consensu, demonstratur illicò nobis, in Incarnatione, veluti in fonte, atque Archetypo omnium aliarum operationum misericordiæ, & gratiæ, quæ omnes ità gratuitæ, atque ità dependentes à Deo sunt, sicut ipsa originalis operatio.*

23 *Deus ipse nobis ideam tradidit omnipotentis operationis suæ gratiæ, eam significans per illam, qua Creaturas è nihilo producit, & mortuis reddit vitam.*

24 *Iusta idea, quam Centurio habet de Omnipotentia Dei, & Iesu Christi, in sanandis Corporibus solo motu suæ voluntatis, est imago ideæ, quæ haberi debet de omnipotentia suæ gratiæ in sanandis animabus à cupiditate.*

25 *Deus illuminat animam, & eam sanat æquè ac corpus sola sua voluntate; iubet, & ipsi obtemperatur.*

26 *Nullæ dantur gratiæ, nisi per Fidem.*

27 *Fides est prima gratia, & fons omnium aliarum.*

28 *Prima gratia, quam Deus concedit Peccatori, est peccatorum remissio.*

29 *Extra Ecclesiam nulla conceditur gratia.*

30 *Omnes, quos Deus vult saluare per Christum, saluantur infallibiliter.*

31 *Desideria Christi semper habent suum effectum; pacem intimo cordium infert, quando eis illam optat.*

32 *Iesus Christus se morti tradidit ad liberandum pro semper suo sanguine Primogenitos, idest Electos, de manu Angeli exterminatoris.*

33 *Proh quantum oportet bonis terrenis, & sibimetipsi renunciasse, ad hoc vt quis fiduciam habeat sibi, vt ita dicam, appropriandi Christum Iesum, eius amorem, mortem, & mysteria, vt facit Sanctus Paulus dicens: Qui dilexit me, & tradidit semetipsum pro me.*

34 *Gratia Adami non producebat, nisi merita humana.*

35 *Gratia Adami est sequela creationis, & erat debita naturæ sanæ, & integræ.*

36 *Differentia essentialis inter gratiam Adami, & status innocentiæ, ac gratiam Christianam est, quod primam vnusquisque in propria persona recepisset: ista verò non recipitur, nisi in persona Iesu Christi resuscitati, cui nos vniti sumus.*

37 *Gratia Adami, sanctificando illum in semetipso, erat illi proportionata: Gratia Christiana nos sanctificando in Iesu Christo, est omnipotens, & digna Filio Dei.*

38 *Peccator non est liber, nisi ad malum, sine gratia Liberatoris.*

39 *Voluntas, quam gratia non præuenit, nihil habet luminis, nisi ad aberrandum, ardoris, nisi ad se præcipitandum, virium, nisi ad se vulnerandum; Est capax omnis mali, & incapax ad omne bonum.*

40 *Sinè gratia nihil amare possumus, nisi ad nostram condemnationem.*

41 *Omnis cognitio Dei, etiam naturalis, etiam in Philosophis Ethnicis, non potest venire, nisi à Deo, & sine gratia non producit, nisi præsumptionem, vanitatem, & oppositionem ad ipsum Deum, loco affectuum adorationis, gratitudinis, & amoris.*

42 *Sola gratia Christi reddit hominem aptum ad Sacrificium Fidei; sine hoc nihil, nisi impuritas, nihil, nisi indignitas.*

43 *Primus effectus gratiæ baptismalis est facere, vt moriamur peccato; adeòut spiritus, cor, sensus non habeant plus vitæ pro peccato, quàm homo mortuus habeat pro rebus Mundi.*

44 *Non sunt, nisi duo amorès, vnde volitiones, & actiones omnes nostræ nascuntur; Amor Dei, qui omnia agit propter Deum, quemque Deus remuneratur, & Amor, quò nos ipsos, ac Mundum diligimus, qui quod ad Deum referendum est, non refert, & propter hoc ipsum fit malus.*

45 *Amore Dei in corde Peccatorum non amplius regnante, necesse est, vt in eo carnalis regnet cupiditas, omnesque actiones eius corrumpat.*

46 *Cupiditas, aut Charitas, vsum sensuum bonum, vel malum faciunt.*

47 *Obedientia legis profluere debet ex fonte; & hic fons est Charitas. Quando Dei amor est illius principium interius, & Dei gloria eius finis, tunc purum est, quod apparet exterius; alioquin non est, nisi hypocrisis, aut falsa iustitia.*

48 *Quid aliud esse possumus, nisi tenebræ, nisi aberratio, & nisi peccatum sine Fidei lumine, sinè Christo, & sine Charitate.*

49 *Vt nullum peccatum est sine amore nostri, ita nullum est opus bonum sine amore Dei.*

50 *Frustrà clamamus ad Deum, Pater mi: si spiritus Charitatis non est ille, qui clamat.*

51 *Fides iustificat, quando operatur; sed ipsa non operatur, nisi per Charitatem.*

52 *Omnia alia salutis media continentur in fide, tanquam in suo germine, & semine; Sed hæc fides non est absque amore, & fiducia.*

53 *Sola Charitas Christiano modò facit [actiones Christianas] per relationem ad Deum, & Iesum Christum.*

54 *Sola Charitas est, quæ Deo loquitur, eam solam Deus audit.*

55 *Deus non coronat, nisi Charitatem; qui currit ex alio impulsu, & ex alio motiuo, in vanum currit.*

56 *Deus non remunerat nisi Charitatem, quoniam charitas sola Deum honorat.*

57 *Totum deest Peccatori, quando ei deest spes, & non est spes in Deo, vbi non est amor Dei.*

58 *Nec Deus est, nec Religio, vbi non est Charitas.*

59 Ora-

59 *Oratio Impiorum est nouum peccatum , & quod Deus illis concedit, est nouum in eos iudicium .*

60 *Si solus supplicij timor animat pœnitentiam , quò hæc est magis violenta , eò magis ducit ad desperationem .*

61 *Timor nonnisi manum cohibet , cor autem tandiù peccato addicitur , quandiù ab amore iustitiæ non ducitur .*

62 *Qui à malo non abstinet , nisi timore pœnæ, illud committit in corde suo , & iam est Reus coram Deo .*

63 *Baptizatus adhuc est sub lege sicut Iudeus , si legem non adimpleat , aut adimpleat ex solo timore .*

64 *Sub maledicto legis , nunquam fit bonum, quia peccatur siuè faciendo malum, siuè illud non nisi ob timorem euitando .*

65 *Moyses , Prophetæ , Sacerdotes, & Doctores legis mortui sunt, absque eo quod vllum Deo dederint filium, cum non effecerint nisi mancipia per timorem .*

66 *Qui vult Deo apropinquare , nec debet ad ipsum venire cum brutalibus passionibus , neque adduci per instinctum naturalem , aut per timorem , sicuti Bestiæ , sed per fidem , & per amorem sicuti filij .*

67 *Timor seruilis non sibi repræsentat Deum , nisi vt Dominum durum , imperiosum , iniustum , intractabilem .*

68 *Dei Bonitas abbreuiauit viam salutis claudendo totum in Fide, & precibus .*

69 *Fides , vsus , augumentum , & præmium Fidei , totum est donum puræ liberalitatis Dei .*

70 *Nunquam Deus affligit innocentes , & afflictiones semper seruiunt , vel ad puniendum peccatum , vel ad purificandum Peccatorem .*

71 *Homo ob sui conseruationem potest se se dispensare ab ea lege, quam Deus condidit propter eius vtilitatem .*

72 *Nota Ecclesiæ Christianæ est , quod sit Catholica , comprehendens , & omnes Angelos Cœli, & omnes Electos, & iustos terræ , & omnium Sæculorum .*

73 *Quid est Ecclesia , nisi cœtus Filiorum Dei manentium in eius sinu, adoptatorum in Christo, subsistentium in eius persona , redemptorum eius sanguine , viuentium eius spiritu , agentium per eius gratiam , & expectantium gratiam futuri Sæculi .*

74 *Ecclesia , siuè integer Christus , Incarnatum Verbum habet vt Caput , omnes verò Sanctos vt membra .*

75 *Ecclesia est vnus solus homo , compositus ex pluribus membris , quorum Christus est Caput , vita , subsistentia, & persona ; Vnus solus Christus , compositus ex pluribus Sanctis , quorum est Sanctificator .*

76 *Nihil spatiosius Ecclesia Dei, quia omnes Electi , & Iusti omnium Sæculorum illam componunt .*

77 *Qui non ducit vitam dignam Filio Dei , & membro Christi , cessat interius habere Deum pro Patre , & Christum pro Capite .*

78 *Separatur quis à Populo Electo , cuius figura fuit Populus Iudaicus, & Caput est Iesus Christus , tam non viuendo secundum Euangelium , quàm non credendo Euangelio .*

79 Vtile

79 *Utile, & necessarium est omni tempore, omni loco, & omni personarum generi studere, & cognoscere spiritum, Pietatem, & Mysteria Sacræ Scripturæ.*

80 *Lectio Sacræ Scripturæ est pro omnibus.*

81 *Obscuritas Sancta verbi Dei non est Laicis ratio dispensandi se ipsos ab eius lectione.*

82 *Dies Dominicus à Christianis debet sanctificari lectionibus pietatis, & super omnia Sanctarum Scripturarum. Damnosum est velle Christianum ab hac lectione retrahere.*

83 *Est illusio sibi persuadere, quod notitia Mysteriorum Religionis non debeat communicari fæminis, lectione Sacrorum librorum. Non ex fæminarum simplicitate, sed ex superba Virorum scientia, ortus est scripturarum abusus, & natæ sunt hæreses.*

84 *Abripere è Christianorum manibus nouum Testamentum, seu eis illud clausum tenere, auferendo eis modum illud intelligendi, est illis Christi os obturare.*

85 *Interdicere Christianis lectionem Sacræ Scripturæ, præsertim Euangelij, est interdicere vsum luminis filijs lucis, & facere vt patiantur speciem quamdam excommunicationis.*

86 *Eripere simplici Populo hoc solatium, iungendi vocem suam voci totius Ecclesiæ, est vsus contrarius praxi Apostolicæ, & intentioni Dei.*

87 *Modus plenus sapientia, lumine, & Charitate, est dare animabus tempus portandi cum humilitate, & sentiendi statum peccati, petendi spiritum pænitentiæ, & contritionis, & incipiendi, adminus, satisfacere iustitiæ Dei, antequam reconcilientur.*

88 *Ignoramus quid sit peccatum, & vera pænitentia, quando volumus statim restitui possessioni bonorum illorum, quibus nos peccatum spoliauit, & detrectamus separationis istius ferre confusionem.*

89 *Quartus decimus gradus conuersionis Peccatoris est, quod, cum sit iam reconciliatus, habet ius assistendi Sacrificio Ecclesiæ.*

90 *Ecclesia authoritatem excommunicandi habet, vt eam exerceat per primos Pastores de consensu, saltem præsumpto, totius Corporis.*

91 *Excommunicationis iniustæ metus, nunquam debet nos impedire ab implendo debito nostro: Nunquam eximus ab Ecclesia, etiam quando hominum nequitia, videmur ab ea expulsi, quando Deo, Iesu Christo, atque ipsi Ecclesiæ per Charitatem affixi sumus.*

92 *Pati potiùs in pace excommunicationem, & anathema iniustum, quàm prodere veritatem, est imitari Sanctum Paulum: tantùm abest, vt sit erigere se contrà Authoritatem, aut scindere vnitatem.*

93 *Iesus quandoque sanat vulnera, quæ præceps Primorum Pastorum festinatio infligit, sinè ipsius mandato; Iesus restituit, quod ipsi inconsiderato Zelo rescindunt.*

94 *Nihil peiorem de Ecclesia opinionem ingerit eius inimicis, quàm videre illic dominatum exerceri supra fidem fidelium, & foueri diuisiones propter res, quæ nec fidem lædunt, nec mores.*

95 *Veritates eò deuenerunt, vt sint lingua quasi peregrina plerisque Christianis, & modus eas prædicandi est veluti idioma incognitum: adeò remotus est à*

sim-

ſimplicitate Apoſtolorum , & ſupra communem captum fidelium ; Neque ſatis aduertitur, quod hic defectus ſit vnum ex ſignis maximè ſenſibilibus ſenectutis Eccleſiæ, & iræ Dei in Filios ſuos .

96 *Deus permittit, vt omnes Poteſtates ſint contrariæ Prædicatoribus veritatis, vt eius victoria attribui non poſſit, niſi Diuinæ gratiæ .*

97 *Nimis ſæpè contingit membra illa, quæ magis ſanctè, ac magis ſtrictè vnita Eccleſiæ ſunt, reſpici, atque tractari tanquam indigna , vt ſint in Eccleſia, vel tanquam ab ea ſeparata; ſed Iuſtus viuit ex fide, & non ex opinione hominum .*

98 *Status perſecutionis, & pænarum, quas quis tolerat, tanquam Hæreticus, flagitioſus , & impius , vltima plerumque probatio eſt, & maximè meritoria, vtpotè quæ facit hominem magis conformem Ieſu Chriſto .*

99 *Peruicacia, præuentio, obſtinatio in nolendo, aut aliquid examinare, aut agnoſcere ſe fuiſſe deceptum, mutant quotidiè quoad multos in odorem mortis id, quod Deus in ſua Eccleſia poſuit, vt in ea eſſet odor vitæ, V.G. bonos libros, inſtructiones, ſancta exempla &c.*

100 *Tempus deplorabile , quo creditur honorari Deus , perſequendo veritatem , eiuſque diſcipulos . Tempus hoc aduenit . . . . . Haberi , & tractari à Religionis Miniſtris, tanquam impium , & indignum omni commercio cum Deo , tanquam membrum putridum, capax corrumpendi omnia in ſocietate Sanctorum , eſt hominibus pijs morte corporis mors terribilior . Fruſtrà quis ſibi blanditur de ſuarum intentionum puritate , & Zelo quodam Religionis , perſequendo flammâ, ferroque viros probos, ſi propria paſſione eſt excæcatus, aut abreptus aliena, propterea quod nihil vult examinare. Frequenter credimus ſacrificare Deo Impium, & ſacrificamus Diabolo Dei Seruum .*

101 *Nihil ſpiritui Dei, & doctrinæ Ieſu Chriſti magis opponitur, quàm communia facere iuramenta in Eccleſia, quia hoc eſt multiplicare occaſiones peierandi , laqueos tendere infirmis, & Idiotis, & efficere, vt nomen, & veritas Dei aliquandò deſeruiant conſilio Impiorum .*

Auditis itaque tum voce , tum ſcripto Nobis exhibitis præfatorum Cardinalium , aliorumque Theologorum ſuffragijs , diuinique in primis luminis , priuatis ad eum finem , publiciſque etiam indictis precibus , implorato præſidio ; omnes, & ſingulas Propoſitiones præinſertas, tanquam falſas , captioſas , malè ſonantes , piarum aurium offenſiuas , ſcandaloſas , pernicioſas , temerarias , Eccleſiæ , & eius praxi iniurioſas , neque in Eccleſiam ſolum , ſed etiam in Poteſtates ſæculi contumelioſas , ſeditioſas , impias , blaſphemas , ſuſpectas de hæreſi , ac hæreſim ipſam ſapientes , nec non hæreticis , & hæreſibus , ac etiam ſchiſmati fauentes , erroneas , hæreſi proximas , pluriès damnatas , ac demùm etiam hæreticas , variaſque hæreſes , & potiſſimùm illas, quæ in famoſis Ianſenij propoſitionibus , & quidem in eo ſenſu , in quo hæ damnatæ fuerunt , acceptis , continentur , manifeſtè innouantes , reſpectiuè , hac noſtra perpetuò valitura Gonſtitutione declaramus , damnamus , & reprobamus .

Mandantes omnibus vtriusque sexus Christifidelibus, ne de dictis Propositionibus sentire, docere, prædicare aliter præsumant, quàm in hac eadem Nostra Constitutione continetur; ita vt quicumque illas, vel illarum aliquam coniunctim, vel diuisim docuerit, defenderit, ediderit, aut de eis, etiam disputatiuè, publicè, aut priuatim tractauerit, nisi forsan impugnando, Ecclesiasticis censuris, alijsque contra similia perpetrantes à Iure statutis pœnis ipso facto, absque alia declaratione subiaceat.

Cæterum per expressam præfatarum Propositionum reprobationem alia in eodem Libro contenta nullatenùs approbare intendimus; cum præsertim in decursu examinis complures alias in eo deprehenderimus propositiones illis, quæ, vt supra, damnatæ fuerunt, consimiles, & affines, ijsdemque erroribus imbutas; nec sanè paucas sub imaginario quodam, veluti grassantis hodiè persecutionis obtentu, inobedientiam, & peruicaciam nutrientes, easque falsò Christianæ patientiæ nomine prædicantes; quas propterea singulatim recensere, & nimis longum esse duximus, & minimè necessarium; ac demùm, quod intolerabilius est, Sacrum ipsum noui Testamenti Textum damnabiliter vitiatum comperimus, & alteri dudùm reprobatæ versioni Gallicæ Montensi in multis conformem: à vulgata verò editione, quæ tot Sæculorum vsu in Ecclesia probata est, atque ab Orthodoxis omnibus pro authentica haberi debet, multipliciter discrepantem, & aberrantem, pluriesque in alienos, exoticos, ac sæpè noxios sensus, non sine maxima peruersitate detortum.

Eumdem propterea Librum, vtpotè per dulces sermones, & benedictiones, vt Apostolus loquitur, hoc est, sub falsa piæ institutionis imagine, seducendis Innocentium cordibus longè accommodatum, siue præmissis, siue alio quouis titulo inscriptum, vbicumque, & quocumque alio idomate, seu quauis editione, aut versione hactenus impressum, aut in posterum (quod absit) imprimendum, auctoritate Apostolicâ tenore præsentium iterum prohibemus, ac similiter damnamus; quemadmodum etiam alios omnes, & singulos in eius defensionem tam scripto, quàm typis editos, seu forsan (quod Deus auertat) edendos libros, seu libellos, eorumque lectionem, descriptionem, retentionem, & vsum omnibus, & singulis Christifidelibus sub pœna excommunicationis per contrafacientes ipso facto incurrenda, prohibemus pariter, & interdicimus.

Præcipimus insuper Venerabilibus Fratribus Patriarchis, Archiepiscopis, & Episcopis, alijsque locorum Ordinarijs; necnon hæreticæ prauitatis Inquisitoribus, vt contradictores, & rebelles quoscumque per censuras, & pœnas præfatas, aliaque Iuris, & facti remedia, inuocato etiam ad hoc, si opus fuerit, brachij sæcularis auxilio, omninò coerceant, & compellant.

Volumus autem, vt earumdem præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ec-

te Ecclesiastica constitutæ munitis eadem fides prorsùs adhibeatur, quæ ipsis originalibus literis adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Nulli ergò hominum liceat hanc paginam nostræ declarationis, damnationis, mandati, prohibitionis, & interdictionis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum eius se nouerit incursurum. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Maiorem Anno Incarnationis Dominicæ Millesimo septingentesimo decimo tertio, sexto Idus Septembris, Pontificatus Nostri Anno Decimotertio.

I. Card. Prodatarius.

F. Oliuerius.

Visa de Curia L. Sergardus.

Loco ✠ Plumbi.

Registrata in Secretaria Breuium.

L. Martinettus.

Anno à Natiuitate Domini Nostri Iesu Christi millesimo septingentesimo decimo tertio, Indictione sexta, die verò decima Septembris, Pontificatus Sanctissimi in Christo Patris, & Domini Nostri Domini Clementis Diuina prouidentia Papæ XI. Anno decimo tertio supradictæ Literæ Apostolicæ affixæ, & publicatæ fuerunt ad Valuas Ecclesiæ Lateranen., & Basilicæ Principis Apostolorum, Cancellariæ Apostolicæ, Curiæ Generalis in Monte Citatorio, in Acie Campi Floræ, ac in alijs locis solitis, & consuetis Vrbis per me Petrum Romulatium Apostolicum Cursorem.

Antonius Placentinus Magister Cursorum.

